

ZAVIČAJ

**GRAČANIČKI
GLASNIK**
časopis za kulturnu
historiju

Broj 38, godina XIX
novembar, 2014.

© Monos 2014

Fragmenti iz historije gračaničkog sporta: istaknuti sportski radnici, zaljubljenici sporta i vjerni navijači

Emir Tihic

U do sada objavljenim priložima u rubrici “Fragmenti iz historije gračaničkog sporta”, pisali smo o Gračanici kao gradu sporta, o uspjesima naših klubova, pojedinih sportista, sportskim događajima koji su obilježili značajne datume uspjeha naših sportista i o sportskim legendama koji su dali najveći doprinos afirmaciji ovog grada.

Ovom prilikom želimo da nešto napišemo o ličnostima i pojedincima koji su takođe veoma zaslužni za uspjehe gračaničkih klubova i sportista, ali njihov rad i doprinos, ne samo u Gračanici nego i u drugim sredinama ostaje neprimijećen, nekako u sjeni i brzo bude zaboravljen. To se u prvom redu odnosi na sportske radnike, predsjednike i članove uprava naših sportskih klubova, mnoge ljubitelje sporta koji su pomagali sportske kolektive i na kraju vjerne navijače koji su godinama bodrili naše sportiste ne samo u Gračanici nego i na mnogim gostovanjima.

Među njima bilo je sportskih radnika koji su radili u više klubova, bilo je onih koji su bili vezani samo za jedan klub, bilo je navijača koji su posjećivali utakmice samo jednog kluba, a bilo je i onih koji nisu propuštali niti jednu sportsku priredbu u Gračanici.

U mnogim rukovodstvima klubova radili su i bili angažovani i bivši sportisti, koji su se nakon prestanka aktivnim bavljenjem sportom, uključivali u rad klubova.

va, koji su bili uspješni predsjednici i članovi uprava klubova.

Takvi su bili daleko popularniji dok su se aktivno bavili sportom i nastupali pred publikom. Nakon povlačenja sa sportskog terena brzo su zaboravljani iako su skoro redovno kao sportski radnici i dalje davali neizmjeran doprinos uspjesima gračaničkih klubova. Mnogi ne znaju koliko je za uspješan rad nekog sportskog kolektiva važno da ima osnovne organizacione uslove, zatim stabilno finansiranje, te riješena mnoga druga pitanja od značaja za njegovo funkcionisanje i opstanak.

Sportskih radnika, ljubitelja sporta i navijača bilo je bezbroj u dugoj historiji gračaničkog sporta. Da bi se svi pomenuli trebalo bi puno vremena i prostora kao i arhivske dokumentacije. Činjenica je da smo mi zemlja koja ne pridaje veliku važnost arhivskoj građi, pa ovaj prilog pišem samo po svom sjećanju. Zato se unaprijed izvinjavam ako sam nekoga propustio spomenuti u ovom kratkom pregledu. Objektivno, u jednom kratkom prisjećanju nije ni moguće sve obuhvatiti, pa će se ovaj spisak vjerovatno dopunjavati, posebno imenima sportskih radnika i zaljubljenika sporta, iz mlađe generacije, posebno.

Predsjednici klubova i istaknuti sportski radnici

Damjan Blagojević je bio aktivan igrač golman u "Bratstvu" u generaciji Mladena Jovanovića, Gradiše Čurčića, Osmana Salihfendića, Nikice Sirovine, i drugih. Nakon prestanka aktivnog igranja bio je veoma aktivan kao sportski radnik. Bio je i prvi predsjednik Košarkaškog kluba u Gračanici. Uz sve to, bio je uspješan privrednik i društveno-politički radnik.

Kemal Rešidbegović je takođe bio aktivan nogometaš u "Bratstvu". I on je bio uspješan privrednik. U nekoliko navrata bio

je član Uprave u "Bratstvu" a jedno vrijeme i predsjednik kluba.

Vjekoslav Jovanović uspješan privrednik i dugogodišnji direktor Tuzlanske banke, nekoliko godina bio je predsjednik NK "Bratstva", osim toga dvije godine uspješno je obavljao funkciju i predsjednika Rukometnog kluba "Gračanica".

Ismet Ustavdić je nastupao kao aktivni sportista i u nogometu i u rukometu. Bio je standardni golman u nogometnom klubu "Bratstvo". Za sportske anale Gračanice je i detalj da je Ustavdić bio golman na prvoj rukometnoj utakmici odigranoj u Gračanici 25. 05. 1956 godine. Kasnije je postao uspješan privrednik. Bio je dugo godina tehnički direktor gračaničke Tvornice obuće "Fortuna", a jedno vrijeme i direktor tog preduzeća. Bio je uspješan predsjednik NK "Bratstvo", a i Rukometnog kluba "Gračanica". Za vrijeme njegovog predsjednikovanja u NK "Bratstvu", ovaj klub je postigao najveći uspjeh kada je nakon kvalifikacija sa Bos. Krupom postao član Međurepubličke lige u bivšoj Jugoslaviji.

Čamil Naimkadić nije bio aktivni sportista, ali kao dugogodišnji uspješan privrednik, društveno-politički radnik i bivši predsjednik općine Gračanica, dao je veliki doprinos razvoju sporta u Gračanici. Posebno treba istaći njegovu zaslugu za asfaltiranje rukometnog igrališta. Kao privrednik i direktor mnogih preduzeća izdvajao je znatna sredstva za finansiranje gračaničkih klubova. Bio je uspješan predsjednik u NK "Bratstvu".

Ibrahim Osmanbegović se aktivno bavio sportom kao odbojkaš u generaciji Alje Širbegovića, Sejde Hadžibegića, Vukana Ivaniševića, Mehe Lakića, Drage Krulja i drugih. Međutim, kao sportski radnik ljubav za sport ga je odvela u NK, Bratstvo", gdje je bio dugogodišnji član Uprave kluba i niz godina uspješan predsjednik.

Nesib Džaferović je bio aktivan fudbaler u prvim poslijeratnim generacijama gračaničkih nogometaša. Nakon prestanka aktivnog bavljenja sportom, kada je postao poznati

društveno politički radnik, bio je u nekoliko navrata član Uprave "Bratstva" i predsjednik kluba. Jedan je od onih sportskih radnika koji je uspješno radio i u drugim klubovima. Tako je sredinom sedamdesetih godina prošlog stoljeća dvije godine bio na čelu Rukometnog kluba i to veoma uspješno. Ostat će upamćen da je bio predsjednik Rukometnog kluba u vrijeme prvog gostovanja naših rukometaša u inostranstvu, 1975. godine i u vrijeme organizovanja prvog Internacionalnog rukometnog turnira u Gračanici u aprilu 1976. godine.

Viktor Jovanović bio je uspješan sportski radnik i pored toga što nije bio ni na kakvim funkcijama, niti društveno politički radnik. Radio je na željeznici kao šef željezničke stanice u Gračanici. Bio je skroman tih, ali veoma uspješan kao predsjednik DTV "Partizana" u Gračanici. Na tu funkciju dovela ga je ljubav prema gimnastici. Funkciju predsjednika DTV "Partizana" obavljao je i 1962. godine, kada je u okviru ovog društva djelovao i rukometni klub i to kao član republičke rukometne lige BiH grupa sjever.

Ljubo Anđelić je takođe bio dugogodišnji i to uspješan predsjednik DTV "Partizana" Kao privrednik i direktor dao je veliki doprinos u uspješnom radu društva. Bio je inicijator postavljanja betonske ograde oko rukometnog stadiona.

Avdo Jarović je bio dugogodišnji predsjednik Rukometnog kluba, nakon što se klub izdvojio iz DTV "Partizana" i kada je počeo da samostalno djeluje i radi. Svojim radom i angažovanjem unapredio je organizaciju Rukometnog kluba, za njegovog mandata urađena su mnoga normativna akta u klubu, a bio je predsjednik kluba i 1972 godine, kada je RK "Gračanica" po prvi put postao član jedinstvene republičke rukometne lige BiH. Poseban doprinos Jarović je dao u dogradnji i adaptaciji rukometnog stadiona u Gračanici. Zahvaljujući njegovim idejama, a u vrijeme kada nije više obavljao funkciju predsjednika kluba, 1977. godine obnovljen je rukometni

stadion i u to vrijeme postao jedan od najljepših stadiona za male sportove u BiH.

Reuf Sokolović nije bio aktivni sportista, ali je bio dugogodišnji sportski radnik. Bio je član uprave više klubova u Gračanici, a jedno vrijeme i predsjednik u Košarkaškom klubu u Gračanici. Kao društveno-politički radnik i privrednik dao je veliki doprinos za gračanički sport u posebno u dijelu finansiranja sporta u našem gradu.

Ćamil Huskanović bio je aktivni sportista, nogometaš. Po prestanku igranja, dugo godina bio je trener u Nogometnom klubu, a kasnije i dugogodišnji član uprave Nogometnog kluba. Jedan je od onih sportskih radnika koji je radio i u drugim klubovima. Jedno vrijeme obavljao je i funkciju predsjednika skupštine u Rukometnom klubu.

Dino Čolić bio je aktivan rukometaš, ali već u mladim danima put ga je odveo u inostranstvo, gdje je nastavio da igra rukomet, a potom djeluje kao uspješan trener u nekoliko francuskih rukometnih klubova. Nakon povratka u Gračanicu, gdje je ostao da živi sa svojom porodicom, obavljao je funkciju potpredsjednika Rukometnog kluba, a jedno vrijeme bio je u Rukometnom klubu i tehnički direktor. Međutim, njegov najveći doprinos uspjesima gračaničkih sportista je uspostavljanje sportske i rukometne saradnje sa rukometnim klubovima u Francuskoj. U historiji gračaničkog rukometa prvo inostrano gostovanje naših rukometaša bilo je u Francusku, 1975 godine. Zahvaljujući Dini Čoliću, od tada pa do danas, u Francuskoj je kroz sportske klubove, a kasnije i kroz druge vidove saradnje boravilo preko 2000 Gračanlija.

Sead Čaušević je sportski radnik mlađe generacije od gore pomenutih. Veoma mlad postao je društveno-politički radnik i direktor u privredi. Kao funkcioner pomagao je skoro sve klubove u gradu, ali ipak najveći doprinos dao je u radu Rukometnog kluba. Bio je dugogodišnji član uprave, a u dva navrata i predsjednik Rukometnog kluba. Tre-

ba napomenuti da je bio predsjednik kluba u sezoni 1977/78 kada je klub postao član međurepubličke rukometne lige u bivšoj Jugoslaviji.

Adem Čamdžić kao sportski radnik istakao se u radu Košarkaškog kluba u Gračanici. Već je rečeno da je prvi predsjednik Košarkaškog kluba, koji je osnovan 1970. godine, bio Damijan Blagojević. Bilo je nekoliko uspješnih predsjednika, ali na toj funkciji najduže se zadržao Adem Čamdžić i niz godina rukovodio ovim klubom.

Mehmed Tuholjak je bio dugogodišnji predsjednik šahovskog kluba. Šah u Gračanici bio je veoma popularan, a prema historijskim podacima, šahisti Gračanice imali su zvanične mečeve i prije Drugog svjetskog rata. U poslijeratnom periodu u Gračanici su gostovali velemjstori Kostić, Gligorić, prvakinja bivše Jugoslavije Pihajlić. Bilo je uspješnih predsjednika Šahovskog kluba od rahmetli Midhata Prohića, ali najduže se na toj funkciji zadržao Mehmed Tuholjak i uspješno vodio ovaj klub.

Dr. Avdo Prohić. Ovaj dio teksta u kome smo samo spomenuli ličnosti koje su u sportskim klubovima obavljali najodgovornije dužnosti i koje imaju velike zasluge za razvoj i uspjeh gračaničkog sporta - završavamo sa imenom dr. Avde Prohića, uglednog Gračanlije, prvog ljekara iz ove sredine, jedno vrijeme jedinog ljekara u Gračanici, upravnika Doma zdravlja itd. Pored jako uspješne profesionalne karijere, dr. Prohić je bio jedan od velikih zaljubljenika sporta, redovan posjetilac svih sportskih priredbi u gradu, kraće vrijeme član uprava pojedinih klubova. Njegov poseban doprinos za razvoj i uspjehe sporta u Gračanici bio je što je godinama iz svojih sredstava donirao i pomagao skoro sve klubove u Gračanici. Bio je počasni član i nogometnog i rukometnog kluba do svoje smrti. Imao je svoje počasno mjesto i na nogometnom i na rukometnom stadionu i to odmah pored službenih lica. Prisustvovao je redovno svim skupštinama klubova i uvijek davao

pametne i konstruktivne prijedloge kako bi rad klubova bio još bolji.

Dugogodišnji članovi klupskih uprava – zaljubljenici sporta

U prethodnom tekstu pomenuli smo neke od predsjednika naših klubova i članova uprava. Bile su to ličnosti poznate kao društveno-politički radnici, uspješni direktori i privrednici. Međutim, veliki broj "običnih" ljubitelja sporta bili su dugogodišnji članovi uprava naših klubova i dali veliki doprinos afirmaciji i uspješnom radu istih. Tako su u Nogometnom klubu dugogodišnji članovi uprave bili Mustafa Sulejmanović, Ismet Fazlić, Naim Sokolušić, Vlado Kos, Meho Mehurić i mnogi drugi. **Meho Mehurić** je dugo godina obavljao i funkciju fizioterapeuta u klubu. Ostao je upamćen po tome što nikada nije mogao posmatrati utakmicu sa klupe nego je cijelo vrijeme šetao pored aut linije i svaku propuštenu šansu naših nogometaša manifestovao zamahom noge.

I u rukometnom klubu radilo je dugo godina nekoliko sportskih radnika koji su ostavili pečat u njegovom funkcionisanju. Pomenućemo Jusufa Kadića, Mustafu Čolića, Rifeta Žunića, Asima Nezirovića i Ibru Šarića. Kada je u pitanju rukometni klub, treba pomenuti i nezaobilaznog Redžu Šarića - Rendu

Jusuf Kadić je kao sportski radnik radio u više klubova u Gračanici, ali je najviše vremena proveo u rukometu. Bio je dugogodišnji član uprave, sekretar i tehnički rukovodilac. I **Mustafa Čolić** je kao sportski radnik radio u rukometnom klubu, a kasnije i u ženskom rukometnom klubu i dao veliki doprinos uspjesima ovih klubova. **Rifet Žunić** je bio dugogodišnji aktivni rukometaš, ali na početku svoje sportske karijere jedno vrijeme je igrao i nogomet u nogometnom klubu. Nakon završetka uspješne sportske karijere, obavljao je funkciju člana uprave rukometnog kluba, bio je uspješan trener, a jedno

vrijeme i predsjednik ženskog rukometnog kluba. Bio je i rukometni sudija. **Asim Nezirović** je bio rukometaš, kasnije član uprave rukometnog kluba, bio je sekretar kluba, jedno vrijeme i trener ženske rukometne ekipe, a Gračanicu je afirmisao i kao rukometni sudija pa je u paru sa svojim kolegom Halidom Durakovićem sudio rukometne utakmice širom bivše Jugoslavije.

Ibro Šarić je bio veliki zaljubljenik u sport, a posebno je volio rukomet. Bio je član uprave rukometnog kluba. Svojim donacijama uvijek je finansijski pomagao klub. Bio je stalni posjetilac rukometnih utakmica u Gračanici, ali često je putovao sa ekipom na gostovanjima i u najudaljenije gradove BiH.

Redžo Šarić nije bio ni član uprave, niti sportski radnik, ali je bio dugogodišnji domar u DTV "Partizanu", a kasnije i u rukometnom klubu. Bio je izvanredni nogometni talent i njegovu, sigurni smo, blistavu nogometnu karijeru prekinula je nesreća, pa je svoju sportsku ljubav nastavio na svoj način, ostajući trajno uz sport i u sportu. Osim nogometa i rukometa, volio je i odbojku, košarku i stoni tenis.

Vjerni navijači – "obični" ljubitelji sporta

Govoreći o historiji gračaničkog sporta, ne možemo zaobići vjerne navijače svih sportskih klubova u Gračanici. Neki među njima su bili privrženici samo jednog kluba, dok su mnogi posjećivali sve sportske utakmice u Gračanici, ne samo godinama nego i decenijama i voljeli sve sportove. Pomenućemo samo neke: Mustafu Krajinovića, Saliha Džinića, Ibru Mujića, Hajrudina Aganovića, Hajrudina Šišića i mnoge druge.

Prvo spominjemo **Mustafu Krajinovića**, koji je zbog ljubavi prema sportu postao stopostotni invalid. Naime, vraćajući se sa jedne nogometne utakmice "Bratstva" iz okoline Tuzle vozom, prelazeći iz vagona u vagon pao je iz voza i izgubio obadvije noge. Kao stopo-

stotni invalid, ostao je i dalje privržen sportu. Možemo reći da je do svoje smrti posjećivao sve sportske susrete u Gračanici. Poslije svake utakmice (nogometne, rukometne, košarkaške) volio je analizirati i raspravljati o igri suđenju i navijanju.

Kada govorimo o navijačima, moramo pomenuti i nedavno preminulog **Hajrudina Aganovića**. Počeo se baviti sportom još kao učenik u Sarajevu, jedno kraće vrijeme preferirao je nogomet. Kasnije je postao jedan od najvećih ljubitelja sporta u Gračanici. Decenijama je posjećivao sve sportske priredbe u Gračanici. Mogli smo ga skoro do njegove smrti vidati na svim sportskim terenima u Gračanici. Jedan je od rijetkih zaljubljenika u sport, a posebno u nogomet, koji je ekipu Nogometnog kluba pratio na gostovanjima širom BiH i to ne samo u obližnja mjesta, već i u najudaljenija kao što su Kluduša, Cazin. Goražde, Bosanska Krupa.

Veliki ljubitelj sporta bio je i **Hajrudin Šišić**, pravnik u penziji. Posjećivao je sve utakmice u gradu u bilo kojem sportu. Bio je prepoznatljiv po temperamentnom navijanju koje su često zapažali i protivnički igrači.

Čitajući ovaj prilog u "Gračaničkom glasniku", mnogi će postaviti pitanje, zašto nije spomenut doajen među sportskim radnicima Gračanice, čovjek koji je 40 godina radio u svim klubovima Gračanice i dao veliki doprinos razvoju i uspjehu gračaničkog sporta - **Emin Jahić**. Njega namjerno nismo pomenuli zato što se radi o sportskom radniku koji je radio u svim sportskim klubovima Gračanice, što je sportski radnik sa najviše godina rada u gračaničkom sportu, jedna ličnost prepoznatljiva ne samo u sportskoj Gračanici nego i širom BiH. Iz tih razloga o Eminu Jahiću ćemo pisati poseban prilog iz historije gračaničkog sporta u narednom broju "Gračaničkog glasnika".

